

کلام رهبر

این من را نگران می‌کند

گزارش‌هایی به من می‌رسد که بعضی از طرح‌های کلان در موضوعات تحقیقاتی مهم مثل هوافضا، ماهواره و امثال اینها، دچار توقف یا تنگی است؛ این من را نگران می‌کند، این را می‌خواهم اینجا بگویم که مطالبهٔ عمومی باشد، من از مسئولان امر به‌طور جدی درخواست می‌کنم به این مسائل بپردازند. این طرح‌ها، طرح‌های بسیار مهمی است؛ حتی بعضی از طرح‌های تحقیقاتی مربوط به انرژی هسته‌های همین طور است. آ. اینها نیایستی مطلقاً توقف پیدا کند؛ نباید تعطیل یا نیمه‌تعطیل باشد که می‌گویند بعضی از اینها نیمه‌تعطیل است یا بعضی شرف به تعطیل است. من به نظرم می‌رسد اینجا هم معاونت علمی می‌تواند در این زمینه نقش ایفا کند؛ حالا یا اینها اصلاً بکلی محول بشود به معاونت علمی و دانشگاه‌های این را بسپرند به معاونت علمی، یا لااقل معاونت علمی در این زمینه نقش ایفا کند؛ می‌پس است.

اینها هم خسارت علمی است برای ما، هم دانشمندان جوانی که در بخش مלאست‌های یا در بخش هوافضا یا در بخش نانو یا زیست‌فناوری یا امیدواری مشغول فعالیت است، وقتی که این بخش مورد بی‌اعتنایی قرار می‌گیرد و نیمه‌تعطیل می‌شود، ما یوس می‌شود. من قیلاهم عرض کردام که یأس نیست؛ اینها لااقل معاونت علمی یک شراف حساسی بر اینها داشته باشد؛ استعدادهای باید به سمت اینجا جذب بشوند.

… یکی از چیزهایی (اهم) که می‌تواند خیلی مفید باشد، برگزاری اردوهای جهادی برای نخبگان است. این اردوهای جهادی خیلی چیزهای بارزوشی است، حضور بعضی‌های نخبه در اینجاها و لااشما را با اوضاع کشورتان آشنا می‌کند، باقصرها آشنا می‌کند، شما با وظایف سنگینی که بر عهده همه ما هست آشنا می‌کنید، شما را با یک کاری‌های ما طور ملود می‌نمایند. بعد از انقلاب آشنا می‌کند - یک جاهایی واقعا ما یک کاری داشتیم- و حرکت می‌دهد؛ این خون در رگ‌های انسان یا حضور در یک چنین جاهایی جریان پیدا می‌کند.

۲۸مهر ۱۳۹۵

تربیین دانشجویی

پایان نامه‌هایمان خاک می‌خورد

■ یوسف نگه‌داری

به گفته محققان عصر حاضر، عصر پژوهش‌های علمی پیشرفته‌است.گسترش دانش و فناوری نوین و توانایی بالای بشر معاصر در حل معضلات و مسائل جامعه، حاصل پژوهش بوده و هر اندازه مسائل جامعه پیچیده‌تر می‌شود، ضرورت پرورش و جذب نیروهای محقق و ایجاد تشکیلات برای برنامہ‌ریزی در سازمان‌هی فعالیت‌های پژوهشی هوشمندانه نیز بیشتر احساس می‌شود.

اما تحقیقات دانشگاهی در ایران با موانع و محدودیت‌های زیادی روبه‌رو است که می‌توان به محدودیت‌های علمی، اطلاعاتی، مالی، محدودیت‌های ابزاری، قانونی و مقرراتی اشاره کرد. وقتی دانشجوی تحصیلات تکمیلی پژوهشی رسمی را آغاز می‌کند و در پایان باید از فر ضیبه و سوالات طرح شده موضوع انتخابی دفاع کند و آن را در حضور متخصصان دانشگاهی به عنوان داو ر ارائه نماید، باید بتواند بدون محدودیت و با آراش به پژوهش بپردازد اما در این مسیر باید از هفتاد خان بگذرد دانشگاهی بدون آنکه آموزش خاصی دیده باشد یا در دوره کارشناسی دید جامعی پیدا کرده باشد باید موضوع انتخاب کند و تشخیص دهد در چه زمینه پژوهشی وارد شود و پروپوزال بدهد. البته کمک اسناد راهنما را نباید فراموش کرد ولی آنچه همه ما می‌دانیم استاد راهنما در بهترین حالت فقط حضور دارند تا باشند و بسیار کم پیدا می‌شود استاد راهنمایی که نقش راهنما را برای دانشجوی ايفا کند. مشکل بعدی که دانشجویان با آن مواجه هستند منتهولبت پیش از اندازه آسانیت آنهاست.

اساتید یا در شرکت‌ها و پست‌های مدیریتی بیرون و درون دانشگاه مشغول به کار اجرایی هستند یا پیش از اندازه دانشگاه و پایان نامه قبول کرده‌اند و همین مسئله باعث می‌شود که حتی تا چند روز قبل از دفاع هم بعضاً از موضوع پایان نامه دانشجویان خود نین بی اطلاع باشند. از طرفی با توجه به قوانین جدید نظیر قانون سنوات و جریمه برای سنوات اضافی، دانشجو آنطور که باید نمی‌تواند روی پایان نامه وقت بگذارد و همان یکساله را هم که درگیر است علاوه بر پایان نامه و تحقیق باید با مشکلات صنفی و آموزشی که همه دانشجویان این روزها با آن درگیر هستند دست و پنجه نرم کند و همین مسئله باعث می‌شود نتیجه تحقیقات آنان که انتظار می‌رود قوی نباشد. نکته مهم دیگر مسئله مرز دانش است؛ دانشجویان و اساتید در بحث تصویب موضوع پایان نامه در مرز دانش حرکت می‌کنند و موضوعاتی را بر می‌گزینند که جامعه علمی جهان در مورد آنها تحقیق و پژوهش می‌کند اما سوالات اصلی اینچاست که این موضوعات چقدر به کار می‌آید و قابلیت پیاده‌سازی در داخل کشور را دارد؟ معمولاً اساتید به این دلیل سراغ چنین موضوعاتی می‌روند که بتوانند از آنها مبالغاتی علمی -پژوهشی از روزناله‌های معیشر منتشر کنند و به وسیله آن ارتقا پیدا کنند و دانشجویان هم تا حد زیادی مجبورند به این خواسته اساتید تن دهند، بنابراین وقتی کار پایان نامه در پایان برسد و مقاله آن منتشر شود چون تا سال‌های سال قابلیت پیاده‌سازی ندارد پایان نامه در قفسه‌های کتابخانه خاک می‌خورد!

■ گزارش یک کامران حاجی حسینی

کلام رهبر

«سفر خارجی رئیس‌جمهور موجب شد تا برگزاری مراسم آغاز سال تحصیلی دانشگاه‌ها با تأخیر مواجه شود. امیدوارم که بعد از بازگشت آقای رئیس‌جمهور زمان برگزاری این مراسم مشخص شود.» اینها بخشی از اظهارات محمود نبیلی احمدآبادی در تاریخ ۱۸ مهر ماه ۹۵ است. دانشگاه تهران پیش از این و در ابتدای سال تحصیلی جدید نیز، با ارسال نامه‌ای از رئیس‌جمهور برای حضور در مراسم آغاز سال تحصیلی جدید دانشگاه‌ها دعوت کرده بود. با این حال، خبری از حضور روحانی در مراسم نبود و نیست!

■ رئیس‌جمهور قید دانشگاه رازد

حسن روحانی در معذور موارد حضور خود در دانشگاه، تنها یک بار به نمایندگان تشکل‌های دانشجویی فرصت اظهار نظر داده است. پس از آن بود که قیلم مربوط به انتقادات صریح یکی از دانشجویان در جریان دیدنار مذکور به فاصله کوتاهی، رکورد یک میلیون بازدید را در شبکه‌های اجتماعی شکست تا حالا روحانی در آخرین سال حضور خود در پاستور، قید دوباره آمدن به دانشگاه رابزند!

مسئولان دولتی البته دلیل عدم حضور رئیس‌جمهور در مراسم آغاز سال تحصیلی دانشگاهها را مشغله کاری فراوان وی ذکر می‌کنند. این استدلال را می‌توان تا حدی مقرون به صحت دانست، چه اینکه روحانی قرار ننبوده بار دیگر به سخنان نمایندگان تشکل‌های دانشجویی گوش کند و بابت آن دغدغهای نداشته است! این حال، هنوز هم جای یک سؤال دیگر باقی خواهد بود. سؤال دیگری که می‌توان در همین زمینه مطرح نمود این است که: مسئله حضور نامیدن رئیس‌جمهور در دانشگاه تهران و نفس اهمیت دادن به جایگاه دانشگاه، چه موقعیتی دارد؟ و چگونه است که روحانی ترجیح می‌دهد در آخرین سال حضور خود در کسوت ریاست جمهوری بنیز به جای دانشگاه رفتن به کارهای مهم‌تر دیگری بپردازد؟! طبیعاً برای پاسخ دادن به این سؤال ابتدا باید به واکاوی جایگاه دانشگاه در منظومه فکری دولت یازدهم پرداخت. از این نظر ابتدا باید توجه کنیم که دولت یازدهم دو سال ابتدایی عمر خود را صرف چانه‌زنی با مجلس و تعویض پی در پی وزیر و سرپرست در وزارت علوم نمود.

مسئله‌ای که نشان داد این روز خزان جایگاهی در بین اولویت‌های اصلی دولت اعتدال نداشته و قریب یک سال بدون وزیر بودن آن هم آسیبی به برنامه‌های اصلی روحانی نخواهد زد؛ زمین نبودن تکلیف وزارت علوم طی سال‌های گذشته باعث شده بود تا بسیاری از دانشگاه‌های کشور بدون

■ گزارش ۲ حسن رضایی

دانشگاه

عدم حضور روحانی در دانشگاه تهران و چند نکته

تأثیر نظریه «آبگوشت بزباش» بر مراسم آغاز سال تحصیلی دانشگاه‌ها!

طرح مجسمه محمدنیر برای جوان

حفظ کرده‌ای!

امید خدا را هوشدارو، روحانی سپس برای نشان دادن عمق نگاه حسنه‌ای و ابزاری خود به وزارت علوم، بر موج دروغین «ورسیه و ما در اک البرورسیه» سوار ششدا موحی که فضای علمی دانشگاه‌های کشور را برای مدت مدیدی تحت تأثیر خود قرار داد. خودکشی دانشجویان البته آب را در دل دولتیان تکان نداد، روحانی بدش نمی‌آمد تا همین حالا هم از موج «بورسیه»، سبوری بگیرد.

■ ورود رهبری به موضوع

رهبر فرزانه انقلاب اما به عنوان مدافع سرسخت و قدیمی حرکت علمی کشور، نهایتاً خود با ورود به مسئله، مانع از ادامه این بازی سیاسی یا محیط علمی و آکادمیک کشور شدند.

مطمئن‌ترین سند نیز ۹۴ در جریان دیدار با جمعی از اساتید دانشگاه‌های کشور در همین زمینه فرمودند: «دانشگاه را از حاشیه‌سازی و سیاست‌بازی دور نگه دارید. بورسیه‌ها آن طور که روزنامه‌ها با آن بازی کردند، نبود. اگر راست هم بود راهش این نبود که مسئله روزنامه‌های شود. راه قانونی وجود دارد، خب لغو کنند. در مسئله بورسیه‌ها به خیلی‌ها ظلم شد و خلاف قانون، تدبیر و احراق بود.» رهبر انقلاب در جواب دیگری از همان دیدار تأکید کردند: «رسیدن به رتبه بالای علمی در دنیا ناشی از شتاب بالای رشد علمی کشور بود. این شتاب امروز کم شده. امروز از رتبه شانزدهم علمی جهان تزلزل کردیم اما باید ترقی می‌کردیم. کاری کنید که شتاب رشد علمی فروکش نکند!» فروکش کرن شتاب رشد علمی کشور در مقایسه با دیگر کشورها تا هم اکنون ادامه دارد و وزیر علوم به‌حای غرض‌خواهی و تلاش برای جبران این موضوع می‌گوید ما روند قبلی را

حسن روحانی برای حضور در مراسم آغاز سال تحصیلی دانشگاه‌ها، چندان هم عادی و بدون معنا نیست. به نظر می‌رسد بی‌اعتنایی متمد حسن روحانی به دانشگاه و دانشجو در طول ۳۱۵ سال قبل را باید معلول بی‌اعتمادی مغرط وی و همفكرانش به نیروهای جوان و تحصیلکرده داخلی و تکیه یکسره بر وعده‌های دشمنان ملت ایران برای حل مشکلات کشور در ابعاد مختلف دانست.

■ با نظریه آبگوشت بزباش به جایی نمی‌رسیم

واقعیت آن است که حاکمیت گفتمان «ما نمی‌توانیم» بر دستگاه‌های مختلف دولت، مجالی برای توجه به نیروهای نخبه داخلی نیز باقی نگذاشته است. کی‌بکتابان ضضو شورای عالی انقلاب فرهنگي چندی قبل گفته بود: «در یکی از جلسات شورای عالی انقلاب فرهنگي گزارشی از عملکرد شرکت‌های دانش بنیان ارائه دادیم اما رئیس این شورا در پاسخ به این گزارش‌ها گفت که شرکت‌های دانش بنیان به جایی نخواهد رسید. پیشنهاد او این بود که باید این شرکت‌ها

رایه از کمپانی‌های بین‌المللی دنیا متصل کنیم!» پیش از این سخنان تأسف‌بار روحانی البته اکبر ترکان مشاور ارشد رئیس‌جمهور نیز گفته بود: «اگر قرار باشد تعرفه واردات برداشته شود، در هیچ صنعتی به جز آبگوشت بزباش و قرم‌مسیزی، در هیچ بخش علمی تولید رفتنی و برتری نخواهیم داشت.» سؤال این است که او لا این تفکر چه نقاوتی با تفکر سلسله فخریه(۸) قاجار به دار و ثانیاً از حاملان این تفکر می‌توان چه توقعی در زمینه توجه به دانشگاه‌های داخلی داشت؟! قضاوت با شما!

سبک متفاوت عزاداری در دانشگاه هنر و امام صادق (ع)

هیئت‌های دانشجویی و لزوم به اشتراک گذاشتن تجربیات

این هیئت دانشجویی، از دیگر ویژگی‌های آن است. بنا به گفته مسئولان هیئت، این نبودن خانم‌ها به‌نعلت نظر رهبر انقلاب در پاره‌های شایسته نبودن حضور خانم‌ها در دسته عزاداری است.

استفاده موثر از فیلم و تصویر نیز یکی دیگر از کمیزات هیئت دانشگاه هنر به حساب می‌آید، به صورتی که هر شب، یادگست و کلیبی از مراسم شب گذشته بخش می‌شود. احیای سنت مثل خوانی نیز از دیگر ویژگی‌های هیئت مجبین‌اهل بیت(ع) به حساب می‌آید. با این حال، شگفتانه داشتن دانشجویان هنر برای مخاطبان را باید خاص‌ترین ویژگی این هیئت دانست. همان‌گونه که گفته شد، مخاطب هر ساله ممکن است با برنامه‌های جدید و جذاب افلاگیر شود و سبک جدیدی از پرداختن به حساسه حسینی را تجرب به نماید. همه این ویژگی‌ها باعث شده است که دانشگاه هنر در زمره دانشگاه‌های اول عزاداران تحصیلکرده تهرانی باشد. بر مبنای روایت صحیحی از امام صادق (ع) هنر، همه ساله با توفق خلیل طبعی از عزاداران باسلیقه و دارای تحصیلات دانشگاهی قابل توجه است. در اینجا نیز حضور عموم مردم مانند هیئت میثاقی با شهیادای دانشگاه امام‌صادق (ع) آزاد است. تمامی امور هیئت توسط دانشجویان اداره می‌شود و شما ممکن است هر ساله با یک برنامه جدید روبه‌رو شوید. برنامه‌های تدارک دیده شده البته همه سنگین، سنتی و پرمغز خواهد بود. لذا اگر از این پس می‌خواهید به این هیئت سری بزنید، هرگز در مفید بودن آن تردید به خود راه ندهید. دام زنی و نقالی از جمله مراسم خاص هیئت مجبین‌اهل بیت(ع) محسوب می‌شود که بعضاً در برخی از شب‌های عزاداری اجرا می‌شود. دام‌سازی محلی است که در گذشته برای خبر کردن مردم برای عزاداری نواخته می‌شد است و هنوز هم در برخی از مناطق کشور نواخته می‌شود. دام به‌همراه سنج و بوق نواخته می‌شود. تالوت هر روز فرآن از مراسم‌ها از دیگر مختصات هیئت دانشجویی دانشگاه هنر است. بنا بر یک سنت حسنه، عزاداران در شب عاشورا نیز ممکن در فضای هیئت است. برپایی مراسم هفتگی برجسته به مدت یک ساعت و نیم به قرانت قرآن می‌پردازند. عدم حضور بانوان در دسته‌های عزاداری

دانشجویی، از دیگر وجوه تمایز آن است. قدمت این سنت حسنه نیز به ۱۰ سال می‌رسد. شواهد نشان می‌دهد که برای اولین بار در مراسم دهه فاطمیبه سال ۱۳۸۵ درهای دانشگاه و هیئت میثاقی با شهدا به روی مردم باز شده است. از همین رو، تدارک برنامه برای رده‌های مختلف سنی از دیگر ویژگی‌های هیئت میثاقی با شهیداست. هیئت مخصوص نوجوانان، معمولاً تنها به تعزیه‌خوانی می‌گذرد و سعی دارد با استفاده از این هنر آئینی، نوجوانان را بهتر با تاریخ واقع‌حماسی عاشورا آشنا کند. برای کودکان نیز برنامه‌هایی تدارک دیده شده است. پدر و مادری که کودکان خود را به همراه آورده‌اند، می‌توانند در طول برگزاری مراسم، آنها را به مهد کودک ک هیئت بفرستند و خود به عزاداری بپردازند.

وظیفه اداره مهد کودک نیز بر عهده دانشجویان دختری است که از خادمان هیئت به حساب می‌آیند. حضور فعال شعرای آئینی کشور در مراسم‌ها از دیگر کمیزات هیئت میثاقی با شهیداست و مصداق کامل حضور هم‌زمان شعر و شعور حسینی در عزاداری‌ها محسوب می‌شود. وجود غرفه عرضه محصولات فرهنگی در جنب هیئت نیز یکی دیگر از مصداق استفاده از تمامی ظرفیت‌های فرهنگی ممکن در فضای هیئت است. برپایی مراسم هفتگی در تمام طول سال و حضور سخنرانان برجسته در این مراسم، از دیگر ویژگی‌های هیئت میثاقی

حرف استاد

چرا پژوهش‌های ما خروجی ندارد؟

دکتر قاسم ساکی

عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

مسئله نشان‌دهنده این است که ما چقدر در آموزش و پرورش نسبت به تحقیق بیگانه‌ایم.

وقتی این دانش آموز به دانشگاه وارد می‌شود، ۶۰۰ استاد در برابر ۶ هزار دانشجو وجود دارد. یک استاد چقدر می‌تواند برای او وقت بگذارد، آن هم در دانشگاه‌های علوم پزشکی که علاوه بر بحث آموزش، بهداشت و درمان نیز مطرح است؛ بنابراین یک حلقه مفقوده وجود دارد و این است که دانش آموز به دانشگاه راه پیدا می‌کند بدون اینکه روش تحقیق را بداند. ما دانشگاه را یک‌جا و دیگر نهاده‌ا، سازمان‌ها و صنایع را در جای دیگر در سیستم خود تعریف کرده‌ام. پژوهش باید در پاسخ به یک درخواست انجام شود، ما هیچ درخواستی از سوی هیچ شرکت یا مؤسسه‌ای از دانشگاه نداریم. اگر می‌خواهیم در حوزه پژوهش خروجی داشته باشیم باید مسئولان صنایع، سازمان‌ها و دستگاه‌های اجرایی به این نتیجه برسند که دانشگاه می‌تواند به آنها کمک کند.

دلیل آنکه در خارج از کشور حوزه پژوهش خروجی دارد، این است که شرکت‌ها و مؤسسات آنها برای تحقیقات هزینه می‌کنند و به همین دلیل اگر چه دیر اما حتماً خروجی خواهد داشت. پژوهش در خارج از کشور با پژوهشی که در کشور وجود دارد، بسیار متفاوت است.

تمام اعتبارات معاونت پژوهشی، اگر تنها روی یک طرح هزینه شود، آن طرح به نتیجه نمی‌رسد. انتظاراتی از دانشگاه وجود دارد، اما از دیگر امکانات دانشگاه برای پاسخ به این انتظارات محدود است. اگر انتظار داریم پژوهش اعضای هیئت علمی با این وضع به نتیجه برسد، این انتظار قابل قبول و معقولی نیست.

روایت دانشجویی

دست‌یافت

■ مریم کمالی نژاد

شبهای طولانی و ملال آور پاییز، دل‌تنگم می‌کند. از یک تابستان گرم و پر هیجان رسیدم‌ام به پاییز زلال اور خوابگاه. درخت پشت پنجره اتاق دارد کم‌کم زرد می‌شود. تنها زیبایی پاییز همین درخت‌های رنگارنگ حیاط خوابگاه هستند. هیچ‌وقت نفهمیدم مردم چطور این همه عشق پاییزند و برایش شعر می‌گویند. دلم برای مامان زری تنگ شده. یاد بگومگوهاییم در روزهای کمدار تابستان که می‌افتم بیشتر دلم می‌گیرد. کاش هر چه می‌گفت را گوش می‌کردم. تلفنم را برمی‌دارم و شماره خانه را می‌گیرم. اما تلفن بیرون می‌آید. دلم نمی‌خواهد جلوی دخترها، قربان صدقه‌ماتم می‌شونم بعضی می‌کنم، اما خوب بدم جلوی خودم را بگیرم و فیلم بازی کنم. «سلام مامان، قربون صدات برم» مامان هم از آن طرف شروع می‌کند به قربان صدقه رفتن و ابراز دل‌تنگی و پشت سر هم می‌گوید: جات خیلی خالیه، دلمون برات به ذره شده. کاش این دانشگاه اینقدر دور نبود. آخه مامان جون لار کجا تریز کجا، لاید هوا هم خیلی سرده؟ خودت خوب بپوشون مامان، تو عادت نداری زمین‌سرم ما خوری.» می‌گویم: «باشه، شما نگران نباشید.» ناگهان، انگار چیزی به ذهنش می‌رسد تا نگار می‌گوید: «تواصلاً لباس گرم یا خودت بردی.» می‌خندم و خودم را لوس می‌کنم که این اصلاً لباس گرم دارم که با خودم بیارم؟ «غصه‌اش می‌شود.» «منت تلفن هم می‌توانم حدس بزنم سخ‌های صورتش را وقتی به پشت لباس گرم یا خودت بردی؟» می‌گویم: «نه، من و من می‌کند که بگویم برو بخرا، اما هر دویمان می‌دانیم که حتی یک ریال هم برای خرج اضافه نداریم. می‌گوید: خودم برات می‌بافم، زود می‌بافم. می‌بافتمی. آشپزی، سوزن دوست‌درد، خیلی اذیت می‌شی من که بی لباس نمودم، همین‌را رو روی هم می‌پوشم. تازه هنوزم هوا اینقدر آسرد نیست.»

بر می‌گردم توی اتاق، ح‌الا به پاییز ملال‌انگیزم، غصه ناراحت و نگران کردن مامان هم اضافه شده. پتو رو می‌پیچم دور خودم و کتاب را توی بلمم باز می‌کنم. حواسم بی مامان است که به ذهنم می‌رسد، ملال شب‌های پاییز را با بافتنی کردن در مان یک شب‌ها بافتنی می‌کنم. هم حوصله‌ام سرد نمی‌رود، هم می‌کند لباس گرم با یاقتم مناسب بگیرم می‌آید. توی دلم خندم می‌میرد، تا به حال یکبار هم میل بافتنی را دست نگرفتم‌ام. کاش با دغدغه‌های مامان برای این‌که به قول خودش «خانم‌گری» یادم بدهد دل داده بودم. خودش هزار و یک هنر دارد. خیاطی، بافتنی، آشپزی، سوزن دوست‌درد، دست‌درد، خیلی اذیت می‌شی آماده گذاشتن‌اند جلویم.

رو می‌کنم به دخترها و می‌گویم: بچه‌ها شماها هیچ کمک بافتنی دارید؟ پسندید؟ نیلوفر هیجان زده می‌گوید: من! -به من یاد می‌دی؟ نیلوفر با خوشحالی می‌گوید: آره، خودمم می‌خوام شال گردن بیاافم. کاملاً بگیر تا یادت بدم. دراز می‌کنم رختی و در پاره مانتوی دست‌یافت خودم رو با می‌بافم...